

Załącznik 1 (b)

Instrukcja sporządzania transkrypcji relacji do Archiwum Historii Mówionej Ośrodka „Pamięć i Przyszłość”

1. Transkrypcja powinna mieć formę znormalizowanego maszynopisu (czcionka Times New Roman, 12 pkt, interlinia 1,5 pkt, tekst wyjustowany).
2. Wypowiedzi świadka powinny być zapisane antykwą, a wypowiedzi osoby przeprowadzającej wywiad kursywą. Należy oddzielać wypowiedzi świadka od wypowiedzi osoby przeprowadzającej wywiad oddzielnymi akapitami.
3. Należy spisywać wszystko, co zostało nagrane – zarówno wypowiedzi świadka, jak i osoby przeprowadzającej wywiad (włącznie z powtórzeniami, niedokończonymi wyrazami i wydawanymi odgłosami). W transkrypcji nie należy poprawiać nawet oczywistych błędów językowych i przejęzyczeń, niedokończone wyrazy należy kończyć ukośnikiem, a urwane zdania trzykropkiem.
Na przykład:

Kołki, to było miasteczko?

Miasteczko, tak. Było tam pięć tysięcy, czy cztery.

Jak ono było daleko od Obórek?

Od, trzynaście kilometrów.

Aha.

Ale myśmy do Kołka, szkoły kończyli, bo w Obórkach było tylko cztery klasy, a tam siedem.

No tak.

Także, myśmy mieszkali na stacji u sióstr, trzech braci, dwóch braci moich i ja, i tam kończyliśmy siedem klas. Ja skończyłem siódmą klasę, czterdzie/, w trzydziestym, yyy, siódmym, czy ósmym roku i zdałem egzamin do szkoły wojskowej...

4. W nawiasach kwadratowych należy robić dopiski (z inicjałami transkrybenta) informujące o wszystkim, co może mieć znaczenie dla poprawnego odczytania intencji świadka i interpretacji czytanego tekstu relacji. Na przykład:

Ale byli Cyganie, który ze względu na, yyy, ich jakość folklorystyczną; można powiedzieć, że to była taka pikantna przyprawa egzotyczna do tych... [śmiech – J.B.].

5. Liczebniki należy zapisywać za pomocą cyfr arabskich, wyjątek stanowią liczebniki określające wiek. Daty roczne sformułowane przez świadka za pomocą dwóch ostatnich cyfr należy uzupełnić zapisem w nawiasie kwadratowym. Na przykład:

[...] w [19]43 r. zamordowano tam prawie 50 osób [...]

[...] w pierwszej połowie XX w. [...]

6. W przypadku, kiedy w relacji świadek przywołuje wypowiedź osób trzecich należy zapisać ją w cudzysłowie po dwukropku. Na przykład:

Ale jeden z nich mówi: „Mamy szansę ucieczki do Rumunii“. A ja myślę sobie: no jakże do Rumunii? Daleko strasznie. Ale oni takie determinacje mieli, żeby się nie dać, a żeby się przedrzeć gdzieś.

7. W przypadku, kiedy w relacji pojawiają się słowa lub zwroty w języku innym niż polski, należy zapisać je kursywą. Jeśli dany język opiera się na alfabecie łacińskim, należy zapisać go w poprawnej formie (jeśli język jest znany transkrybentowi), lub tak jak słyszymy (jeśli nie jest znany). Jeśli dany język opiera się na alfabecie innym niż łaciński, należy zapisać go w poprawnej formie (jeśli język jest znany transkrybentowi), lub formie transliteracji, tak jak słyszymy (jeśli język i pisownia nie są znane). Na przykład:

No ale oni przyszli uzbrojeni, ich ze trzydziestu. Przerzucili wszystko, tylko uczepili się do mamy: „*Gdzie majesz zaloto pakojnika?*“ [niezrozumiałe – J.B., 02:36] Tak, *pakojnik*, to jest nieboszczyk.

8. Transkrypcja powinna być zgodna z zasadami interpunkcji i ortografii.
9. W przypadku, kiedy fragment nagranej wypowiedzi jest niezrozumiały lub nie ma pewności co do prawidłowego zapisu, należy to odnotować w nawiasie kwadratowym, z oznaczeniem czasu niezrozumiałego fragmentu na pliku dźwiękowym oraz inicjałów transkrybenta (j.w.).
10. W odpowiednim miejscu transkrypcji należy zaznaczać każde kolejne 10 minut nagrania na pliku audio w postaci nawiasu kwadratowego oddzielonego akapitami od treści transkrypcji z informacją o rozpoczęciu tych kolejnych 10 minut nagrania. Na przykład:

... A to, to jest dłuższa historia z nim, bo potem widziałem, co się z nim tego... A natomiast innych Żydów to było wszędzie, tylko nikt nie chwalił się, że. Jeden drugiemu nawet nie gadał.

[40:00]

U nas myśmy zakładali w ten sposób, że robiliśmy naradę rodzinną, taką wszystkich i ustaliliśmy, że trzeba wystawić na koniach jechało się na drogach skąd policja mogła nadejść. Żeby galopem przejechać, zawiadomić, że jak ktoś, gdzieś Żydzi, żeby, żeby do lasu szli. [...]

11. W przypadku, kiedy na relację składa się kilka nagrań, w transkrypcji należy zaznaczyć, którego nagrania dotyczy dany fragment (zgodnie z opisem pliku dźwiękowego).
12. W przypadku jeśli do rozmowy włącza się osoba trzecia, należy zaznaczyć to w transkrypcji informacją w nawiasie kwadratowym.
13. Transkrypcję należy zapisać w formacie .doc, opisując plik według schematu: nazwisko_imię(świadka)_AHM_OPiP_transkrypcja. Na przykład:

Trusiewicz_Feliks_AHM_OPiP_transkrypcja

14. U dołu transkrypcji powinno znaleźć się imię i nazwisko transkrybenta oraz przybliżona data zakończenia transkrypcji. Na Przykład:

/transkrypcja: Joanna Bock, marzec 2014 r./

15. W przypadku niezastosowania się do instrukcji koordynator projektu zastrzega sobie prawo do zlecenia poprawek przez transkrybenta, w ciągu tygodnia od otrzymania tekstów.

[Fragmenty cytowane powyżej pochodzą z relacji Feliksa Trusiewicza, AHM OPiP]

Koordynator projektu Grant Oral History:

Ewa Sowińska

ewa.sowinska@zajezdnia.org

tel.: 71 715 96 22